

загатвашъ нѣшто си на глупи хора и да подслушвашъ. Хеле това послѣдното — много хубаво нѣшто било! Я гледай мой Драгни... Азъ само му казахъ, че ште утидемъ съ него въ Цариградъ и че тамъ штѣ го направѣж голѣмецъ, а той до дѣ докаралъ работата. Хубаво! (смѣе се) Отъ сега нататѣкъ ште начене да се шепне и хортува за Иванковото въцаряване, и дору това шепнене стигне до ушитѣ на велможитѣ и царятъ, то ште се обърне на таквось, штото никой ништо не ште да отбира. Много хубаво! Рибата се лови най-много когато водата е мѣтна... (мисли) А! ште видите вие, какъ се навива Исакъ, какъ се зема той робъ... (мисли пакъ. Ухилень) А че хубаво ли стана пѣкъ съ Иванка я! Сиромахътъ! той самъ не знае какво се върши съ него. Властолюбието го е завзело вече съвършено; той се мѣчи, не може вече да тѣрпи, иска му се да се залуви здравата, но не знае оште какъ пѣ-добръ да го направи, страхува се оште и се мѣчи да се крие, (смѣе се съ гласъ) да се крие и отъ мене! Е-хе, Иванко! Оште при пѣрво виждане те познахъ азъ. Огънятъ ти е добръ подпаленъ, и за тебе вече нѣма връштане. Ти трѣба да вървишъ напредъ и ште вървишъ — (съ присмѣхъ клюма глава) бѣди увѣренъ! И Тудорка ѣж бива: какъ умно постѣпи тя съ него! (разтрива рѣцѣ) Работата върви много добръ! Хубаво! хубаво!... Алексей трѣба до земята да ми се клани, трѣба краката ми да цалува. Какво! Загине ли Асънь, не загине ли, стане ли Тудорка царица, не стане ли, но междуособието въ България и опропастяването на това проклѣто царство е върно като очитъ ми!... Хубаво! много хубаво! (съ задоволение разтрива рѣцѣ и си утива).

